

§. 188. *Евпаторъ са ополчава самъ си срѣщу
Иудеитѣ.*

Тогази самъ си царъ Евпаторъ за да унищожи Иуда Маккавея, събра сичкытъ силы на царството си, и тѣй съсъ сто хиляды пѣши и дваисеть хиляды конници нападва на Иудея. Напрѣдъ вървѣхъ слонове страшни по голѣмината на тѣлото си и по грѣмливый си ревъ. На сѣкый отъ тѣхъ имаше дървена кула, отъ която са бѣяхъ обрѣжени войны. Но Иуда, който са полагаше повече на Божіята помощъ, нежели на многото войска, не са оплаши отъ тѣзи грамадна сила, но нападнѣ на онѣзи страна на вражескый станъ, дѣто бѣше царскыйтъ чадѣръ, и искла четири хиляды войны и другытъ сичкытъ распрьснѣ. (Мак. II. гл. 18—42. — II. гл. 1—17.).

§. 189. *Мѣжеството на Елеазара брата на Иуда
Маккавея.*

Туй сраженіе станѣ достопамятно и заради смъртьта на Елеазара. Той като видѣ единъ слонъ по голѣмъ отъ другытъ и покритъ съ царскы покривала и като мыслѣше, че царьтъ е сѣднѣлъ отъ горѣ му, рѣши са да си пожъртвова животътъ за общото спасеніе. И тѣй, като са промѣкнѣ помежду враговетѣ, достигва до единъ слонъ пѣхва са подъ коремътъ и го прободи съ ножьтъ си, и притиснѣтъ отъ грамадното тѣло на животното, умрѣ. (Мак. II. гл. 43—46.).